
DET EVIGA GLÄDJEHUDSKAPET

Predikan av Fredrik Sidenvall

St Lundby Kyrka, 4:e advent 2016

'HÖR, DINA VÄKTARE ROPAR OCH JUBLAR. MED EGNA ÖGON SER DE HUR HERREN VÄNDER ÅTER TILL SION' (JESAJA 52:8)

Det finns människor som aldrig tröttnar att lyssna på nyheterna. Varje gång de hör eller läser nyheterna är det mest dåliga nyheter. Men de slutar ändå inte att lyssna och läsa, dag efter dag, timme för timme. De är som om de bure på ett hemligt hopp att en dag skall de vara slut på allt eländet, en dag skall den glada nyheten komma som förvandlar allt och får hjärtat att jubla.

Till alla besvikna nyhetsväktare säger Guds ord i dag, ge inte upp hoppet. Den glada nyheten som du innerst inne hoppas på varje gång du hämtar in tidningen, vid varje Dagens eko och var gång du tittar på din i-Phone, den glada nyheten finns, den har kommit men du söker den på fel ställen. Din längtan efter den stora glädjen, din längtan efter att alla Guds goda löften skall fullbordas, den får sitt svar inte i det som sänds ut från TV- och Radiohus utan i det evangelium som sänds ut från Guds hus, inte i det som trycks av tidningspressar utan i det som trycks av Bibel-pressarna.

Den stora och glada nyheten mitt ibland livets alla besvikelser är att Gud fullbordar sina löften. Idag kan du få bli en väktare i natten som börjar ropa och jubla. Idag vill den Helige Ande uppenbara för dig att Herren har vänt åter till Sion för att tröst och rädda.

DEN STORA GLÄDJEN NÄR GUDS LÖFTEN FULLBORDAS

1. Guds löften fullbordas när Gud säger sitt stor ja i Jesus Kristus

Ty alla Guds löften har fått sitt ja genom honom (2 Kor. 1:20)

Om vi återvänder till nyhetslyssnaren en stund så kan vi nog beskriva den vanligaste känslan efter en nyhetssändning så här: den blev en örfil för själen, ett rungande nej från tillvaron: "Nej, du får inte vad du hoppas på! Nej, det goda kan inte segra! Nej, dina drömmar om en god framtid slår inte in! Nej det finns inget som säger att du och dina medmänniskor är älskade av Gud".

Om vi nu tänker oss att du som brukar lyssna till nyheterna själv skulle rapportera nyheterna från ditt eget liv, timme för timme, om du ärligt och öppet skulle rapportera inför Gud vad du har tänkt och känt och gjort, hur skulle det låta? Jo, det är jag övertygad om, det skulle låta som det gör från mitt liv, som ett stort och rungande nej till Gud. Det skulle sällan bli några goda nyheter.

Men låt oss nu lämna både de nyheter vi hör och dem vi gör och istället lyssna till Guds nyhet. Vad säger Guds nyhet? Den säger "ja!": "Ja, det du längtar efter skall förverkligas. Ja, Guds goda vilja skall besegra ondskan! Ja, den goda framtid du drömmer skall bli av! Ja, du är gränslöst älskad och bejakad av Gud!"

Det gamla förbundet mellan Gud och människor hade lagen som grund. Enligt det skulle Guds ja till människa komma som en följd av människans ja till Gud. Människan skulle alltså samvetsgrant säga ja till Guds vilja och leva efter alla Guds bud. När det skedde så lovade Gud att säga sitt ja till människan och välsigna henne generation efter generation. Men det ja som människan sade till Gud med sin mun blev till ett nej i hennes ord till medmänniskor, i hjärtats känslor, i sinnets tankar, i händernas handlingar och fötternas steg. Inför människan rungande nej kunde Gud inte annat i enlighet med det gamla förbundet, lagens förbund säga sitt nej till människan.

Om vi följer Israels historia i Gamla testamentet så ser vi mönstret att ett folk som säger sitt nej till Gud också möts av Guds nej. Det var denna plågsamma verklighet som Maria och Elisabeth levde i. De sörjde både över folkets nej till Gud och över Guds nej till sitt folk. Men de visste att Gud hade givit löften om ett annat förbund med andra och förmånligare villkor än det gamla. I det nya förbundet skulle Gud villkorlös säga sitt ja till människa trots människans nej. Och Guds stora ja till människan skulle i djupet av människan föda fram ett jublande ja till Gud. **Det är detta nya förbund som Jesus kommer och förverkligar.**

Grunden för det nya bejakande förbundet emellan Gud och människan är att Jesus till sin mänskliga natur helt säger sitt ja till Gud och så fullbordar det gamla förbundets krav. Det gamla förbundets ovillkorliga följder tar Jesus till sist på sig. Han tar på sig ansvaret för våra dagliga och envetna nej till Gud och han gör sig själv till föremål för Guds straffande nej till människa. Det är detta stora och plågsamma som sker på korset. Men just därför är Jesus den goda och glada nyheten. Han är Guds stora och varma ja till dig och mig. I Jesus säger Gud att han håller dig mycket kär, att han inte vill dig annat än gott, ja, att han skall välsigna dig med hela den himmelska världens andliga välsignelse.

2. Guds löften fullbordas när Maria och Kyrkan tar emot Jesus genom den Helige Ande

När Elisabet hörde Marias hälsning sparkade barnet till i henne, och hon fylldes av helig Ande. (Luk. 1:41)

Det var Maria som först fick höra den stora och glada nyheten: ängeln sade att hon hade funnit nåd inför Gud. Gud sade sitt ja till henne trots att hon var en syndig människa, som inget hade att visa upp inför Gud. Som ett bevis på Guds ja skulle den Helige Ande komma över henne och hon skulle få ta emot

Guds egen Son i sin kropp. Inför denna omtumlande nyhet inför detta Guds rungande och överraskande ja till henne jublade Maria av hela sitt hjärta sitt ja till Gud: "Se, jag är Herrens tjänarinna, må det ske med mig som du har sagt". Och idag får vi höra hur Maria som är havande med Guds ja kommer till hennes släkting Elisabet, en av de längtande och besvikna nyhetslyssnarna i natten. När Maria hälsade på Elisabet så utgick från barnet under Marias hjärta Guds stora ja och det fyllde hennes mänskliga ord med den glada nyhetens kraft så att Elisabet och hennes barn fylldes av Guds ja och som ett tecken på att de själva svarade sitt ja till Gud fick de ta emot den Helige Ande.

Det som var sant om Maria då, är sant om Kristi kyrka nu. Kristi kyrka hör Guds stora och varma ja ljuda som den gladaste nyhet från himlen i Jesus. I jublande tro och tacksamhet ropar Kyrkan sitt ja till Gud och därför är Kyrkan idag havande av den Helige Ande och bär på Jesus ut till alla jordens folk. När Kristi kyrka träder fram här ibland oss, när vi i Ande och sanning samlas kring ordet och sakramenten då fortsätter här och nu samma under som Maria och Elisabet fick uppleva: genom mänskliga ord och handlingar tränger Guds ja i Jesus fram till människor så att de hör och känner och tror Guds ja till dem.

Här i vår kyrka kan det undret ske med dig att du hör Guds ja till dig och att du i den Helige Andes kraft säger ditt hjärtas ja till Gud. Och det ja som ditt hjärta säger kan följas av att du med din mun säger ja till Gud genom att bekänna att Jesus är din Herre. Undret kan fortsätt med att du börjar tala sanna och goda ord till dina medmänniskor och att Du till hjälp och tjänst räcker dem dina händer. Ju mer du hör av Guds ja till dig i Jesus Kristus när det ljuder i predikan och i syndaförlåtelse och det tar sig fast form i den heliga nattvarden, desto starkare och djupare kan ditt ja börja ljuda i dina tankar ord och gärningar. Då börjar du också i praktiken säga ditt ja till Guds vilja och nej till din egen. Då sker det stora att nyhetsrapporteringarna från ditt liv dag efter dag kan bli till goda och glada nyheter iför Gud och för människor.

Låt oss som i Kyrkan får höra Guds ja till oss, som får höra att Gud förverkligar sina goda löften, låt oss därför säga vårt amen till Gud. Amen betyder ja, ja låt det ske. Får detta ske med dig nu då får du i sanning en god och glad jul.